

Nouzovský žurnál

2

ročník X

1996

Koncem ledna se uskutečnil velký tah na Jedlovou.
O jeho průběhu se dočtete uvnitř čísla

Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Softball Cup Open 1996 informace o 2. ročníku turnaje v softbalu	3
	Povedený žertík Blondřákova ledová výprava do Klavar	4
	Velký tah průběh velkého tahu na Jedlové	6
	Kuchařské zázraky (2) seriál o strastech i slastech táborového vaření	9
	Historie oddílu Průzkumník (2) krizové období 1982 - 1984	13
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	16

V příštím čísle naleznete mimo jiné:

- reportáž z průběhu 2. ročníku Softball Cup Open
- 3. díl seriálu Kuchařské zázraky
- 3. díl seriálu Historie oddílu Průzkumník
- další slavné výroky

Nouzovský Žurnál, ročník X, číslo 2
Vyšlo 5. dubna 1996 v Kolíně
Uzávěrka čísla 31. března 1996

INFORMAČNÍ SERVIS

- ◆ Termíny výprav:
 - 13., 27. dubna
 - 10., 25. května
 - 8., 22. června
- ◆ Termín tábora
 - 5. - 26. července
- ◆ Nouzovský Žurnál v roce 1996 vyjde:
 - č. 3 - 7. června
 - č. 5 - 27. září
 - č. 4 - 6. července
 - č. 6 - 6. prosince
- ◆ Akce sbírání autobusových lístků skončila úspěchem družiny Křečků. Největší sběratel Petr nasbíral přes 1700 lístků, což je úctyhodný výkon. Způsob sběru byl různý. Někteří sbírali, jen ty lístky, které našli na zemi, jiní si o ně řekli i řidiči autobusu. Nemálo bylo i těch, kteří probírali odpadkové koše. Našli se dokonce i tací, kteří si odpadkový koš odvezli domů, tam jej probrali a pak zase vrátili na místo! K tomu není co dodat.
- ◆ Dostali jsme dopis.

Kdo to ještě neví, Lucie (pozn. autora = Jarolímková) dostala 29. 3. 1996 v 17:30 přezdívkou TYLDA. Doufáme, že se nová přezdívka ujme v jakékoliv podobě, např. KLOTYLDA, MATYLDA, no prostě vše, kde je TYLDA (Lucii se zamlouvá OTYLDA). Za pochopení situace děkuje kolektiv vedoucích, kteří se na tomto dohodli.

P.S. Pro německy mluvící část oddílu zní hezky die Tylde.

Pro pořádek uvedme, že tilda je anglicky vlnovka ~, a podobně se momentálně Lucii vlní vlasy. Jinak k tomu lze dodat už jen tolik, že když Slon tyto řádky psal, držel v druhé ruce kladivo na obranu proti dorážející Lucii.

SOFTBALL CUP OPEN 1996

Ve dnech 27. a 28. dubna se na kolínské jízdárně uskuteční již 2. ročník turnaje Softball Cup Open, který opět pořádá Průzkumník.

1. ročník se konal ve dnech 8. a 9. dubna 1995 za chladného a větrného počasí. Turnaje se zúčastnilo 9 družstev. V sobotu se hrálo ve dvou skupinách systémem každý s každým a do nedělních semifinálových bojů postoupila čtyři mužstva, Průzkumník A, Barbucha Team, Bad Boys Býchory a Žlutý Kvítek. Ve finále se pak spolu utkali Průzkumník a Barbucha Team. Průzkumník zvítězil 24:13. Třetí místo vybojovali Bad Boys Býchory, Žlutý Kvítek skončil na čtvrtém místě.

Hrací systém 2. ročníku by měl zůstat zachován. V sobotu 27. dubna se utkají družstva ve dvou skupinách, ze kterých postoupí čtyři nejlepší do nedělních dopoledních semifinálových bojů hraných systémem play-off. Velké finále bude zahájeno v neděli odpoledne ve 14 hodin.

Průzkumník bude letos obhajovat loňské vítězství, a to je vždycky těžší pozice, protože fanoušci si jiné umístění než první nechtějí připustit. I letos nasazuje Průzkumník dvě družstva, bohužel stejně jako loni i letos byla obě vylosována do stejné skupiny.

V každém případě budeme fandit všem zúčastněným a našim reprezentantům budeme držet palce, aby podali co nejlepší výkon a neudělali nám ostudu. Rozhodně bychom je neměli přehlédnout, protože nastoupí v jednatelných dresech.

POVEDENÝ ŽERTÍK

V sobotu 10. února 1996 pořádal Blondřák výpravu do Klavar. V klubovně se objevil velký plakát oznamující konání Zimních olympijských her 1996 sponzorovaných firmou Adidas. Už dva týdny trvají mrazy, které v noci stlačují teplotu až k hodnotě -20°C . Po mnoha letech je Labe zamrzlé po celé šířce. Blondřák této situace využil a do povinné výbavy zařadil i brusle.

V půl deváté se Průzkumníci sešli v klubovně a čekali na Blondřáka. Náhle se otevřely dveře a v nich se s mohutným řevem objevila postava, která místy připomínala bájného yettiho a místy prvního přemožitele nejvyšší hory světa Mount Everestu Hillaryho (promiňte si). Postava měla pod kulichem dlouhou paruku, na očích horolezecké brýle se sklápěcími tmavými skly a v ruce lyže. Na svetru mělo stvoření přišpendleny cedulky s nápisem Adidas. To už bylo jasné, že je to Blondřák. Ten sundal brýle, odložil paruku a všechny přivítal na výpravě. Pak se vydali do Klavar.

Speciální oblečení zvolil Ještř. Na černou kombinézu si natáhl bílé spodky a tričko.

„To je maskování do sněhu,“ prohlásil.

Z prostěradla, které kdysi o vánoční besídce představovalo chaloupku baby Jagy, si udělal bílý hábit i Tom. Vypadal v něm však spíše jako beduín na poušti.

V Klavarech na rybníku pak vypukla velká podívaná. Jinak běžné běhavé hry se tentokrát konaly na bruslích, takže o zábavu bylo postaráno. Bruslařská část byla uzavřena hokejovým utkáním, během kterého Kuba udělil asi 10 dvouminutových trestů za všechny možné i nemožné prohřešky, ale nikdo ho neposlouchal. Naštěstí se to obešlo bez úrazu a následoval oběd.

Po obědě se hrály hry v lese. Poslední hra však skončila povedeným žertíkem. Byla to hra na černou vysílačku. Blondřák dal někomu tajně písťalku a dotyčný pak v prostoru, kde se pohybovali i ostatní, každé tři minuty zapískal. Úkolem všech bylo vyhledat osobu, o které se

domnívají, že má píšťalku, a zeptat se jí na to. Pokud se trefí, vyhráli, pokud ne, prohráli a končí.

Hra se rozjela, v lese se začala ozývat píšťalka. Po nějaké době se z lesa začínají rozmrzele trousit živě diskutující hráči, kteří si Blondřákoví stěžují, že si myslí, že to určitě musí být Kuba a on jim přitom tvrdí, že ne. Teď se zase diví Blondřák, protože píšťalku skutečně dal Kubovi. To už přicházejí ostatní i s Kubou, který kapituloval, když mu vytáhli píšťalku z kapsy.

„Proč jsi jim to neřek, že jseš to ty?“ ptal se ho Blondřák.

„Ty mi taky strčíš píšťalku do ruky a nic mi neřekneš,“ brání se Kuba.

„Řek jsem ti, že když se tě někdo zeptá, jestli jseš to ty, že mu odpovíš.“

„Každý si rád zalže,“ ukončil diskuzi Kuba.

VELKÝ TAH

Ve dnech 25. - 28. ledna 1996 se uskutečnil velký tah pro nejlepší Průzkumníky ve školním roce 1994 / 95. Ti si přáli jet v zimě na hory, a tak ve čtvrtek před šestou hodinou večerní se na kolínském nádraží sešla skupina lidí obtěžkaných batohy a lyžemi. Nastoupili do vlaku směr Jedlová a minutu po šesté hodině se vlak rozjel.

Zima roku 1996 probíhala ve znamení nedostatku sněhu a velkých mrazů střídaných inverzí, což mělo za následek, že na horách sníh spíše ubýval a zůstával především ve zmrzlé až ledové podobě. Ve čtvrtek ráno v Kolíně začalo hustě sněžit, a tak všichni doufali, že sníh bude padat i na horách a že si pěkně zalyžují.

Vlak uháněl tmou. Průzkumníci kontrolují průběžně stav sněhu na osvětlených nádražích, ale vypadá to bledě. Zatímco v Mladé Boleslavi ještě nějaký ten sníh byl, v Bělé pod Bezdězem nic. Doksy nic, Česká Lípa nic, Nový Bor také nic! Situace vypadá kriticky, snad nevezou lyže zbytečně? O pár kilometrů dál ve Svoru už je situace lepší. Objevuje se zde starý sníh. Vlak stoupá do Lužických hor a sněhu přibývá. Je vyhráno.

Ve tři čtvrtě na devět vystupují Průzkumníci na nádraží Jedlová. Zde na ně čeká Čert, který už od rána vyhřívá chalupu (koneckonců má na to kvalifikaci). Teplota vzduchu klesá pod -10°C a cesty jsou umrzlé.

„Doufám, že se tady nenatáhnu,“ obává se Šárka při vystupování z vlaku.

Jak řekla, tak udělala. 50 metrů od nádraží jí ujely nohy po ledě, plácla sebou na zem a velký batoh jí ještě pořádně přimáčkkl. Byla tedy první, ale nikoliv poslední. Na několika místech tekla přes cestu voda, která teď byla samozřejmě dokonale zmrzlá a proměnila cestu v kluziště. Na posledním úseku cesty zase komplikovaly chůzi četné polomy. Silná námraza polámala stromy a vítr dokonal dílo zkázy. Přes cestu ležely vyvrácené kmeny a spousta stromů, které odolaly větru, měla ulámané vrcholy.

Průzkumníci doklopýtali do chalupy, ubytovali se a už se těšili na druhý den na lyžování.

Ráno se nikomu nechtělo vstávat. Na sjezdovku se dostali až v půl dvanácté. Zatímco Janinka a Anča měly natrénováno z Vítkovic, Zuzka s Petrem nelyžovali vůbec (Petr se tedy zaškolil na kameramana, aby Šed'a mohl lyžovat) a Verča, Martina a Sysel patřily mezi sváteční lyžařky. Jejich styly nelze popsat, to se musí vidět. Zatímco Martina aspoň byla schopná už od začátku zatáčet, i když pluhem, Verča s oblibou sjížděla kopec po zadku, aby pak jízdu zakončila v lese. Sysel, to je kapitola sama pro sebe. Zpočátku jezdila pouze rovně a když sebou plácla, začala se smát svým nezaměnitelným smíchem, takže místní hejkal si určitě sbalil kufry a utekl před neporazitelnou konkurencí.

Bud' me ale spravedliví, začátky jsou vždycky těžké a děvčata se lepšila každým okamžikem. To už bylo dvanáct pryč a na vleku měli polední přestávku. Průzkumníci se přesunuli do hotelu Slovan na čaj a zmrzlinový pohár. Pak vyrazili opět na sjezdovku. Smůlu měly ovšem Martina a Sysel. Martina ztratila peněženku a Sysel zjistil, že mu praskla bota. To pro Sysla znamenalo konec lyžování. Bota se rozpadla na dva kusy, takže Petr musel dojít do chalupy pro normální boty, aby Sysel nemusel jít bos. Pak chvíli škodolibě pozoruje Martinu, kterou střídavě drezírují Kuba a Lucie, a nakonec i s Martinou odchází do chalupy.

Zima postupně vyhání ze sjezdovky i ostatní Průzkumníky, do čtyř hodin zůstávají jen ti nejtvrdí.

Večer zaplňuje Kuba svými psychologickými hrami.

„Účelem těchto her bylo udělat z nás blbce,“ komentuje Starosta jejich průběh.

V sobotu opět vyrážejí Průzkumníci na sjezdovku, tentokrát už bez Sysla. Vlekaři polední pauzu nemají (naštěstí, kde na ty hospody má člověk brát peníze?), takže se lyžuje až do úplného zmrznutí, které tentokrát přichází poněkud dříve.

Jedinou újmu na výstroji zjišťuje Kuba. Tak dlouho popoháněl Martinu i Verču, aby při zatáčení píchaly hůlkami, až si hůlku ohnul

sám. Ani nevěděl jak.

Večer, už za tmy, se všichni vydávají na vlastivědnou procházku na křížovou cestu, kterou si prohlízejí ve svitu baterek. Pak vyzbrojeni igelitovými pytli vyrážejí na sjezdovku. Starosta na to obětoval i pekáč a sánky.

Na sjezdovce je rázem živo. Starosta a Čert dělají osvětlovače a každou chvíli jim někdo nadává, že mu svítí do očí. Starosta si bere sánky a za jízdy si svítí baterkou. Zábava se přesouvá výše, kde je prudší svah. Šed'a tam stojí na kraji lesa a diví se, proč všichni jezdí zrovna na něj. Když uskočil potřetí, usoudil, že je zde svah klopený k lesu. Na to za chvíli doplatily Šárka a Ještěrka, které zajely plnou rychlostí do lesa na igelitovém pytli. Naštěstí to odnesly jen pár modřinami a Ještěrka parádním škrábancem na noze. Ještě dlouho se pak s ním vytahovala. Ale mohlo to dopadnout hůř.

Starosta chvíli jezdí na pekáči, ale brzo končí.

„Pekáč dojezdil,“ hlásí a ukazuje Šed'ovi trhlínu.

Na kopci se připravuje Lucie na sánkách.

„Já bych šel kousek dál,“ radí Šed'a Starostovi. „Nebo nás Lucka smete.“

Jen to dořekl, už byly sánky s Lucií u nich, odhodily pekáč a pokračovaly v jízdě podél lesa. Bylo to jak v němých groteskách, kde rozjetá lokomotiva rozmetá na cucky auto stojící přes koleje, ze kterého včas utekli pasažéři. Starosta se překvapením ani nezmohl na slovo.

V nejlepším je třeba přestat (co kdyby se chtělo do lesa ještě dalším), a tak se vrátili do chalupy a dali se do likvidace zásob jídla.

V neděli už zbývalo jen sbalit se, uklidit a vydat se na vlak. Z mlhy vykouklo sluníčko a teplota začala mírně stoupat k snesitelnějším hodnotám. Zanedlouho už Průzkumníky odvážel vlak do Kolína a velký tah se stal minulostí.

KUCHAŘSKÉ ZÁZRKY (2)

Zlatá éra kuchyně

Jak už bylo řečeno, 80. léta patřila Mákům. Těm se prakticky nedalo nic vytknout. Odpadovka se přestala plnit jídlem a strážníci byli spokojeni. Také není náhoda, že se na stavbě nové kuchyně roku 1986 Máci podíleli rozhodující měrou již ve fázi projektu stavby.

Máci si hlídali žárlivě svoji pověst. Běda, jak někdo řekl proti kuchyni křivé slovo, nebo že by snad někoho přece jen načapali, jak nese jídlo do odpadovky. Takový provinilec pak nedostal najíst, a to byl velice krutý trest.

Na kuchyň se v této době pějí ódy. Šéd'a dokonce na počest kuchařů složil píseň Guláš, guláš na melodii tehdejšího francouzského superhitu Voyage, voyage (čti voajáž = cesta), ač sám rozhodně nebyl gulášovým maniakem. Spíš naopak. O tom koneckonců píseň vypráví.

Guláš, guláš (1988)

1. Odpoledne řek jsem si sám,
na jídelníček se podívám.
Guláš, guláš, no to si dám.
To je tedy paráda,
bez jídla až do rána,
guláš, guláš rád já nemám.
A tak se vás teď ptám,
co dělat mám,
když guláš rád nemám.

Ref. Guláš, guláš, když Máci navaří,
guláš, guláš vždy se jim podaří.
Guláš, guláš, co já však dělat mám,
guláš, guláš, ten já tak nerad mám.

2. Do kuchyně jsem zavítal,
Máček mě tam přivítal:
Guláš, guláš, no to si dáš.
Já mu říkám: Čert vás vem
i s tím vaším gulášem,
guláš, guláš rád já nemám.
A tak se vás teď ptám,
co dělat mám,
když guláš rád nemám.

Ref. Guláš, guláš, když Máci navaří,
guláš, guláš vždy se jim podaří.
Guláš, guláš, co já však dělat mám,
guláš, guláš, ten já tak nerad mám.

3. Náhle vůni ucítím,
pod pokličku nahlížím,
guláš, guláš, to se mi snad zdá.
Nic jiného mi nezbývá,
než si přece jenom dát
guláš, guláš a pak jít spát.
A tak se vás teď ptám,
co dělat mám,
už guláš v ešusu mám.

Ref. Guláš, guláš, když Máci navaří,
guláš, guláš vždy se jim podaří.
Guláš, guláš od těch dob rád já mám,
guláš, guláš, pro přídavek utíkám.

Hygienici

Aby byla dodržována při vaření hygienická pravidla, na to dohlížejí hygienické kontroly. Jakmile se u brány objevil někdo podezřelý, okamžitě musely z kuchyně ven všechny děti. Proto mají všichni vedoucí potravinářské průkazy, jinak by v těchto případech v kuchyni nikdo nezůstal. Tyto kontroly jsou celkem pochopitelné, nikdo nestojí o případnou epidemii, ale někdy čeho je moc, toho je příliš.

Máci se vždy řídili zlatým pravidlem, že nic se nemá přehánět. Však si táborníci na trochu těch bacilů musí zvyknout, stejně se před nimi neschowají. Máčkovou oblíbenou činností bylo hnětení těsta na knedlíky. Rozdělal si těsto do škopku, vyhrnul si rukávy a holýma rukama začal hníst. Když si představíte to množství pro zhruba 50 lidí, pochopíte, že je to asi nejrozumnější řešení. Máček se v tom navíc vyžíval, doslova se s těstem mazlil. A tu jednou přišel Mák, strčil mu do ruky vařečku a řekl jediné slovo:

„Hygienici.“

Máčkův nešťastný výraz v té chvíli vyjadřoval jedinou nevyřčenou otázku - Proč? Pak vzal do ruky sběračku a znechuceně prohlásil:

„Ty knedlíky nebudou dobrý, tímhle já to neprohňácám.“

Jakmile šli hygienici pryč, Máček okamžitě zahodil vařečku a pokračoval opět rukama, aby knedlíky zachránil.

Vypráví se také, že v Hryzelích, když hygienici dostali kávu, řekl ještě Láďa Novák Mákovi, který byl zrovna v kuchyni, aby mu podal lžičku. Mák se rozhlédl okolo sebe, vzal nejbližší lžičku, olízl ji a podal Láďovi. Ten se zmohl jen na tichý protest:

„Ty vole, čistou!“

Jednou se ovšem hygienici opravdu předvedli. V roce 1988 v Nouzově se paní doktorka z hygienické kontroly nechala slyšet, že bychom neměli jíst nic, co se může zkazit, tedy mléčné výrobky, mleté maso, uzeniny a tak dále.

„A co můžeme jíst?“ zeptal se nechápavě Mártý.

Máci na to měli názor jednoznačný. Paní doktorka přišla zrovna

vhod, k obědu byly karbanátky. Když odcházela, Máček ji vyprovázel a provokativně při tom v rukách tvaroval jeden karbanátek.

Márty pak po poledním klidu na nástupu sdělil táboru, že nesmíme nic jíst a dodal:

„A proto k svačině bude pudink. Dejte si víčka do jídelny.“

Pokračování příště

HISTORIE ODDÍLU PRŮZKUMNÍK (2)

Jak už bylo řečeno minule, tábor se roku 1982 konal v Hryzelích naposledy. V této oblasti měla být zřízena bažantnice.

Na tábor do Hryzel jeli toho roku také Bobři (oddíl založený bývalými členy Průzkumníka, současný Žlutý Kvítek), kteří jednak neměli kam jet a jednak si Káče a Martin ještě sami na pořádání tábora netroufli. Poslední tábor v Hryzelích tedy prožily oba oddíly společně. Na poslední večer, kdy u ohně v lomu u Vavřince dostávali všichni táborníci na památku nůž, asi nikdo z nich nezapomene. Na pouzdru byl vypálen znak lesní moudrosti a heslo NÁVRAT 1982. Znamenalo to, že účastníci tábora se do těchto míst budou i nadále vracet. Nikdo z nich v tom okamžiku netušil, že táborová budoucnost oddílu leží ne daleko odtud.

Tento tábor byl také posledním táborem pod vedením Ládi Nováka. Ten úspěšně absolvoval vysokou školu a na podzim ukončil v oddílu aktivní činnost. Vedoucím oddílu se stal Fanas.

V roce 1983 konečně byly dostavěny a předány buňky ve Sluneční ulici. Průzkumníci dostali pro svoji činnost jednu buňku s předsínkou. Věci na tábor byly uskladněny na půdě školní družiny. Situace se pomalu začíná stabilizovat. I když bylo málo prostoru, oddíl má aspoň nějaké zázemí. Shodou okolností však z oddílu pod dojmem předchozích událostí odešli všichni starší členové, takže před táborem 1983 se zjistilo, že zatímco loni bylo málo dětí (i proto se tábor konal společně s Bobry), letos nejsou vedoucí. Čerstvě osmnáctiletí byli Fanas a Šedá, Myška a Želva byly o rok mladší. Nakonec se opět dohodli s Bobry, které vedli jejich vrstevníci Káče, Martin a Maka. Martin bude vedoucím tábora, který bude tentokrát menší jen pro 20 dětí z obou oddílů a na 10 dní. Potom se ještě podařilo přemluvit Pavlítku, aby jela jako zdravotnice. Tábor se měl uskutečnit v srpnu na tábořišti u Malotic, kde dříve tábořil také pan Mokřý po odchodu z Průzkumníka se svým novým oddílem. Ještě na začátku prázdnin však nikdo netušil, jaké komplikace s táborem nastanou.

Když se koncem července vrátil Šéd'a do Kolína, našel ve schránce papír s oznámením, že se tábor nekoná. Šéd'a okamžitě vyrazil za Martinem, ale ten nebyl doma, prý odjel někam pryč na delší dobu. Pak Šéd'a sehnal Fanase, který o ničem nevěděl. Společně se podrobnosti dověděli až u Káčete, který u celé akce asistoval. Martin, stejně jako Šéd'a, byl toho roku přijat na vysokou školu. První ročníky vysokých škol vždy jezdily v srpnu na brigádu na chmel. Šéd'a u přijímacích zkoušek ukázal úřední potvrzení, že se v srpnu zúčastní dětského tábora a že je zde nepostradatelný (což byla pravda, dělal tenkrát funkci hospodáře). V srpnu pak sice přišla pozvánka na brigádu, ale Šéd'a ji zahodil a víc se o to nestaral. Martin se však obával, že případné odmítnutí brigády by mohlo mít negativní dopad, a proto jel místo tábora raději na chmel. Společně s Káčetem připravili oznámení, že se tábor nekoná, a rozeslali je všem účastníkům. Tábor tedy zrušil de facto jeden člověk.

S tím ovšem Fanas a Šéd'a nesouhlasili, nehledě na to, že peníze byly vybrány a situace zaváněla velkými problémy. Vydali se tedy za Láďou Novákem. Tam se dohodli na tom, že vedoucím tábora tedy bude Fanas. Začal kolotoč zařizování, přičemž ze všeho nejdříve musely být opět rozeslány nové dopisy, které uvedly vše na pravou míru s tím, že tábor bude. Program tábora se musel vypracovat znovu, protože Martin jej měl u sebe a nebyl k zastížení. S celou organizací příprav vydatně pomohl Láďa a stranou nezustal ani pan Mokřý, který tábor pomohl zajistit jak materiálně, tak i organizačně. Hospodaření měl už tenkrát pod palcem Marian, takže i Šéd'a se měl na koho obrátit. Díky všem byl tábor úspěšný, i když Fanas toho měl na konci plné zuby.

Po táboře se ještě konají instruktorské zkoušky a oddíl tak konečně dostává čerstvou posilu v podobě Čerta, Kozy, Kosy, Adama, Mary a Jenufy. Bylo znát, že některým lidem tábor chyběl, protože se do oddílu začínají vracet i někteří starší bývalí členové. Fanas po několika neshodách nejel na následující tábor a pokládá funkci. Na jeho místo pak po návratu z vojny nastupuje Máček.

Ale to předbíháme. Psal se rok 1984 a táboru předcházelo hledání

vhodného tábořiště. Jedna lokalita byla už delší dobu vytypovaná. Louka u starého statku v místě zvaném Nouzov. Marian, Bréca a Šéd'a projedli na jaře celé blízké okolí, než zjistili, kterému JZD louka patří. Doufali, že podmáčená louka se nedá využít k ničemu jinému než ke kosení trávy, a že zde budou moci vybudovat novou letní základnu oddílu. Povedlo se a roku 1984 tedy začíná nová etapa oddílu Průzkumník. V květnu během třech dní postavili vedoucí novou kuchyň (nynější nářad'ovník). Oproti té hryzelské byla dvakrát tak velká a dalo se v ní během roku i spát. Dnes bychom však řekli nic moc. Tábor je opět připravovaný dost narychlo a trvá jen 12 dní. Vedoucím tábora je Bréca, hospodaření vede opět Marian. To už jsou na táboře Průzkumníci opět sami. Bobři pod novým jménem Žlutý Kvítek mají svůj první samostatný tábor u Kácova. Rok 1984 by se dal nazvat rokem stabilizace.

Rok 1984 je také rokem Široka. Po celý rok se čas od času ve večerních a nočních hodinách objevuje neznámý muž s černobílou obličejovou maskou jako vystřižený z Foglarových Stínadel. Tato velice úspěšná celoroční akce patří do zlatého fondu oddílové historie.

Pokračování příště

SLAVNÉ VÝROKY

Sysel přemýšlí o nadpisu na družinovou nástěnku na téma labuť:
Labuť - řeková husa.

Diskuze o tom, proč rodiče nechtějí pouštět děti na výpravy.

Slon: Marian je na tom ještě hůř jako rodič. On ví, jaký ma-
goři s těma dětma na výpravy choděj.

Vzduchem létají sněhové koule.

Petr: Tady něco letělo okolo! Jo to byl Taz.

V rámci zdravotní diskuze o epileptickém záchvatu.

Janinka: On už cejtí, že bude mít záchvat, tak si sedne do klidu.

Tom: Máte někdo teplé jídlo?

Tomáš H.: Já už jsem ho vypil.

Lucie: Je dneska něco někde?

Slon: To víš, že jo. Já ti to řeknu a ty tam přijdeš!

Lucie: To jsou moji koně, skauti.

Sysel: Normálně spad ze škeble ...

První pád - kdo? co? Sysel!

Takhle se podle Verči jezdí
nejpohodlněji

Lyžařskou výpravu sponzoruje...

Šárka se uchází o angažmá
ve známém baletu Labutí jezero

O tom, že přitažlivost zemská je prevít, se přesvědčil Ještěr